

Allerzielen

De dag waarop katholieken aan hun overledenen denken

Op 2 november is het op veel katholieke begraafplaatsen een fleurig gezicht. Om aan de overledenen te denken, zijn de graven met mooie bloemen versierd.

Als iemand doodgaat is volgens de christenen het enige wat er overblijft de ziel. De ziel kun je niet zien of voelen, het zijn je gedachten die doorleven na je dood. Met Allerzielen, het feest van al de zielen, worden de mensen die het afgelopen jaar zijn overleden herdacht.

Ieder jaar op 2 november, dan komen de katholieken bij elkaar om Allerzielen te vieren. En Allerzielen, dat is het feest van de herinnering aan de mensen die gestorven zijn. Speciaal op dat feest nodigen we de familieleden uit van iemand die het afgelopen jaar is overleden. En dan noemen we hun naam nog eens een keer in deze kerk. En iedere keer als we de naam van een overledene van het afgelopen jaar noemen, steken we voor hem of voor haar een kaarsje aan. Een kaarsje is het licht van aandacht: "we denken nog aan jou".

Graven vindt je tegenwoordig allemaal op begraafplaatsen aan de rand van de stad. Maar dat is niet altijd zo geweest. Tot een paar honderd jaar geleden werden de mensen nog in de kerk begraven. In oude kerken kun je dat nog wel zien. Daar liggen op de grond grote grafstenen met teksten erin. Alleen rijke mensen konden zich hier laten begraven.

Dat de grafstenen niet altijd even mooi tegen elkaar aansloten, kon je vaak wel ruiken. Het kon dan ook aardig stinken in veel kerken. Vandaar, dat men het soms wel eens heeft over "rijke stinkerds". Als je minder rijk was, werd je gewoon buiten de kerk begraven, op het hof, rondom het gebouw: het kerkhof. Hier in de tuin naast de kerk begraven we onze dierbare doden. Dit is dus het kerkhof. En door het jaar heen komen de mensen hier om de graven van hun dierbaren te verzorgen. Ze maken het graf schoon, zetten er een plantje neer of een bloemetje.

Speciaal met Allerzielen, doen ze extra hun best en maken het extra schoon en zetten er ook nog een mooi plantje op of een nieuw bloemetje. En speciaal zetten er ook nog een kaarsje neer, een kaarsje van "ik herinner jou speciaal". Aan het eind van de viering van Allerzielen komen we ook allemaal naar buiten om hier onze dierbare doden te herinneren. We gaan bij het graf staan en bidden tot God dat we die herinnering blijven houden, de goede herinnering aan de mensen.'